

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/161/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314216909
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1314216909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Michaely Královej v právnej veci navrhovateľa: N. J. C. E. S. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom F., Č.Ý. T. Č.. XX/XX, zastúpený V. V., bytom Š., Z. Č.. XX, proti odporkyni: K. J. C. E. S. I. U. Á. , narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom F., Y. Č.. XX, korešpondenčná adresa: T.I..F. XX, XXX XX L., o zvýšenie výživného, s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27. februára 2015, č.k. 12 C 216/2014-118, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27. februára 2015, č.k. 12 C 216/2014-118, vo výroku o zvýšení výživného, o zročnom výživnom, o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e ; spolu s doplnením, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27. februára 2015, č.k. 12 C 216/2014-118, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. mája 2016, sp.zn. 2 Co 161/2015, sa m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27. októbra 2009, č.k. 38 P 49/2005-153, vo výroku o výživnom.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 27.2.2015, č.k. 12 C 216/2014-118, odporkyni uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 150,-- € mesačne s účinnosťou od 15.7.2014 vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa; zročné výživné za čas od 15.7.2014 do 28.2.2015 v sume 380,58 € povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach po 30,-- € spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok; vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Návrhom na začatie konania doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.7.2014

sa navrhovateľ domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti odporkyne k nemu na sumu 300,-- € mesačne počnúc dňom podania návrhu, a tým zmeniť predchádzajúci rozsudok súdu v časti týkajúcej sa výživného. Z neho vyplýva, že v roku 2003 bolo manželstvo jeho rodičov rozvedené, on bol zverený do osobnej starostlivosti otca a matka (v prejednávanej veci odporkyňa) bola zaviazaná platením výživného v sume 100,-- € mesačne. Od posledného určenia výživného uplynuli 4 roky, predtým bol žiakom základnej školy, v čase podania návrhu bol študentom Gymnázium Ivana Horvátha; už len tým mu narástli náklady spojené najmä so štúdiom. Odporkyňa navyše platí výživné nepravidelne, častokrát nie v plnej výške, celú starostlivosť o neho tak zabezpečuje otec. Otec pracuje ako stavebný robotník s príjmom 1.000,-- € mesačne, avšak za prácou dochádza, čím značnú časť príjmu pohltia náklady na cestovné, ubytovne a stravu mimo domu. Odporkyňa je zamestnaná ako manažérka a produkčná Y. R., je organizátorkou veľtrhov a podnikateľkou so širokou ponukou služieb. Žije na vysokej úrovni, vlastní auto, žije v dome u svojho priateľa, nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Odporkyňa s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasila. Výživné jej bolo naposledy stanovené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27.10.2009, sp.zn. 38 P 49/2005, v sume 99,58 €, vtedy bola zamestnaná. Neskôr pre dlhodobé zdravotné problémy pracovný pomer ukončila, W. M., s.r.o., jej neuhradila mzdu za mesiace pred jej práceneschopnosťou. V auguste 2013 sa podrobila operácii nohy a pol roka sa učila chodiť. Tým prišla aj o sľubované zamestnanie v TV a niekoľko mesiacov pracovala na dohodu za 120,- € s tým, že dostane trvalé zamestnanie. Založila si živnosť, pracovala 4 mesiace, ale potom ju podviedli a o zamestnanie prišla. Požadovaná výška výživného je pre ňu nehorázne vysoká, nikdy nebola manažérkou, nič nevlastní, nežije na vysokej nohe a nevie, odkiaľ syn tieto informácie zo sociálnych sietí má. Predložila súdu daňové priznanie za rok 2013, z ktorého vyplynulo, že mala nulový základ dane. Na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 19 C 270/2014 sa vedie konanie o jej návrhu na zníženie výživného k synovi N., ktoré konanie nie je právoplatne skončené a obe konania neboli spojené na spoločné konanie.

Súd prvého stupňa tak rozhodol po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázané nasledovné, pre vec rozhodujúce, právne skutočnosti. Naposledy bolo odporkyni stanovené výživné na syna N. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27.10.2009, č.k. 38 P 49/2005-153, v sume 99,58 €, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o výživnom a o zročnom výživnom dňa 17.11.2009. Z rozsudku vyplýva, že matka bola už od 15.9.2009 nezamestnaná, bola evidovaná na úrade práce sociálnych vecí a rodiny; pracovný pomer u posledného zamestnávateľa M. W. ukončila z dôvodu nevyplatenia mzdy. Okresným súdom Bratislava III. vo veci vedenej pod sp.zn. 2 T 37/2014 odporkyňa bola uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona. Podnikala na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom K. J.-L. X., od 20.10.2011 s celkovo 10 predmetmi podnikania, všetky činnosti pozastavila od 1.1.2015 do 1.1.2016. V čase od 13.11.2009 do 19.10.2011 bola vedená ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca. Podľa dohody o pracovnej činnosti bola odporkyňa zamestnaná v spoločnosti T. spol. s r.o., od 19.1.2001, dohoda bola ukončená ku dňu 28.2.2013, potom ku dňu 28.7.2013, bez uvedenia dôvodu. Navrhovateľ (v čase rozhodovania súdu napadnutým rozsudkom) bol študentom 4. ročníka (maturitného) Gymnázia Ivana Horvátha v Bratislave. Jeho mesačné výdavky tvorili obedy v škole v hodnote 1,70 €, pričom túto možnosť využíva cca 3 krát do týždňa, inak sa stravuje doma; celkové výdavky na stravu predstavujú sumu 240,- €. Školské potreby, zošity, tlačiareň, xerox papier a pod. predstavujú sumu 30,- €, mobilný telefón paušál 30,- €, električka 13,40 €, internet 13,80 €, ktorý si musel dať zaviesť kvôli škole, pretože takmer všetky údaje sú na internete, tiež i žiacka knižka. Náklady na oblečenie sú v priemere 50,- €, na bývanie u krstnej 92,50 € mesačne; spolu 474,70 €. Plus k tomu mimoriadne výdavky ako maturitný oblek, večierok, učebnice na maturitu spolu v sume 397,58 €. Ďalšie predpokladané výdavky sú na učebnice na maturitu, prípravný kurz na vysokú školu a prihlášky na vysokú školu 40,- € (spolu 240,- €). Odporkyňa za mesiace júl - september poslala výživné v sume 100,- €, od októbra ďalej mu platí sumu súdom určenú 99,58 € mesačne. V minulosti sa snažil brigádovať, avšak už nemôže mať brigádu, lebo má navýšený počet hodín z angličtiny v rámci prípravy na maturitu. Navyiac tí, ktorí počas školy brigádujú, sú podmienenečne vylúčení zo školy, pretože nestíhajú školu a prácu. Jeho prospech v škole je vynikajúci, a preto je z jeho strany oprávnené, že si bude podávať prihlášky na viaceré vysoké školy. Odporkyňa výživné neplatí dlhodobo, cca 10 rokov, pričom má jediného syna, s ktorým sa nekontaktuje, tieto problémy nenastali iba v súvislosti s týmto konaním. Odporkyni nič nebránilo v tom, keď mala ohlásenú i živnosť, aby sa evidovala na úrade práce, čo neurobila. Na S. zo dňa 3.10.2014 mala odporkyňa správu, že chystá akciu na skupinu E. N. A. L., teda jednoznačne mala pracovnú ponuku. Akonáhle zistila, že si to prečítala a dal návrh na zvýšenie výživného, údaje stiahla z internetu.

Odporkyňa pred súdom prezentovala, že je nezamestnaná dlhodobo od 1.1.2014, prakticky od ukončenia práceneschopnosti, kedy bola operovaná na nohu. V marci 2014 sa pokúšala na živnosť zorganizovať výstavu, ktorá bola neúspešná a mala pokračovať v júni a v septembri 2014, ale muselo sa to zrušiť v dôsledku neúspechu. Založila si živnosti s viacerými predmetmi podnikania, tieto musela pozastaviť od 1.1.2015 do 1.1.2016, aby z nich musela platiť odvody, na čo nemala peniaze. Má problém sa zamestnať z dôvodu, že bola právoplatne odsúdená a nemá čistý register trestov. O tom, že si hľadá prácu, predložila súdu výpisy z portálu T.sk, doteraz sa jej nikto neozval. Na úrade práce sa neevidovala, pretože do 25.2.2015 čakala, že sa jej ozve firma z Brna, kde mala ísť organizovať výstavy na trvalý pracovný pomer. Potvrdila, že býva u priateľa na chate na Seneckých jazerách, kde neplatí za ubytovanie, ani za stravu, priateľ jej pomáha v tých najnutnejších veciach. Výživné platila a platí podľa svojich možností, v minulosti keď bola zamestnaná, v spoločnosti Q. s.r.o., od 19.1.2011 do 28.2.2013, potom keď bola evidovaná na úrade práce. Platí výživné v súčasnosti

nie je v jej majetkových pomeroch možné, a je v rozpore s dobrými mravmi, aby súd stanovil zvýšenie výživného. Pokiaľ si navrhovateľ chce privyrobiť, nech tak urobí. Navrhla v konaní vypočítať ako svedka svojho priateľa L. Y. na potvrdenie jej životnej situácie a čo tomu predchádzalo.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, § 75 ods. I, § 78 ods. I Zákona o rodine a skutkovo dôvodil tým, že tomuto rozhodnutiu o výživnom predchádza rozhodnutie o výživnom spreď viac ako šiestich rokov, čo je v súčasnosti nedostatočné. V tom čase bol navrhovateľ žiakom základnej školy (13-ročný), v súčasnosti maturantom na gymnáziu (19-ročný), už len tým sa pomery na strane navrhovateľa podstatne zmenili a jeho odôvodnené potreby vzrástli (bežný život, potreby v škole, na štúdium). Navrhovateľ sa snažil vylepšiť svoju ekonomickú situáciu brigádnickou činnosťou. Maximálne zodpovedne pristupuje k životu, či už dosahovanými študijnými výsledkami, ako i snahou o zadováženie príjmu do rodiny, na rozdiel od odporkyne. Uvedené právne skutočnosti svedčia o podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa odôvodňujúce jeho nárok na zvýšenie výživného zo strany výživou povinného rodiča (matky). Ku zmene pomerov môže dôjsť na strane výživou oprávneného, výživou povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. Zákon o rodine explicitne vyžaduje podstatnú zmenu okolností. Ako právna teória uvádza, relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu, preto súd porovnával okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia súdu, s okolnosťami, ktoré boli preukázané v tomto konaní. Tvrdenie odporkyne, že je dlhodobo nezamestnaná, nie je v rozhodnom období od podania návrhu na začatie konania doposiaľ evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, že do 25.2.2015 čakala, že sa jej ozve jedna firma z Brna, súd vyhodnotil ako účelové a nedôvodné. Hoci nemá žiaden príjem, ako deklarovala, o dávky v hmotnej núdzi nežiadala, nepožiadala úrad práce o pomoc pri hľadaní zamestnania. Pokiaľ tvrdila, že sa jej dlhodobo nedarilo v podnikaní, mala konať včas a živnosť pozastaviť skôr. O jej ľahkovážnom a príživníckom spôsobe života svedčí i to, že bezplatne býva u priateľa na chate, neprispieva mu na stravu, priateľ jej platil tiež advokáta v tomto konaní. Pokiaľ by odporkyňa sama aspoň brigádnicky alebo na dohodu pracovala, minimálne 150,-- € mesačne by takto mohla získať a týmto spôsobom syna podporovať, pretože sama žiadne náklady na živobytie nemá. To, že má laxný prístup k životu a k synovi vidno i z toho, že o neho neprejavuje ani najmenší záujem, nenavštevuje ho, nezaujíma sa o neho. Odporkyni tento stav dlhodobo vyhovuje, vec nerieši, aktívny prístup k životu neprejavuje, až do času, pokiaľ nie je k tomu nútená či už súdmi, či inými štátnymi orgánmi. Je vysoko pravdepodobné, že zdroj príjmu má, avšak nelegálny, oficiálne nepriznaný, keďže sa o tom zdieľala na sociálnej sieti a pred súdom uviedla, že to bola kamarátska výpomoc. Pokiaľ tiež tvrdila, že je chorá, doklad o práceneschopnosti nepredložila, z ňou predložených lekárskeých správ vyplýva, že práceneschopná bola v roku 2013, teda v rozhodnom období pre toto súdne konanie je zdravá; jej tvrdenie preto vyhodnotil len ako účelové. Navrhovateľ sa stále sústavne pripravuje na budúce povolanie, nie je schopný sám sa živiť. Odporkyňa má možnosť nájsť si brigádu, alebo uzavrieť dohodu o pracovnej činnosti ako doposiaľ, pričom súdu neuviedla relevantný dôvod, pre ktorý prácu dohodou s firmou T. ukončila. Je v jej možnostiach a schopnostiach synovi platiť výživné v sume 150,-- € mesačne.

V závere rozsudku dôvodil, že na pojednávaní konanom dňa 27.2.2015 pri vyhlásení rozsudku v dôsledku chyby v počítaní nesprávne vypočítal zročné výživné odporkyne, keď uviedol sumu 1.125,-- €. Postupom podľa ustanovenia § 164 O.s.p. v písomnom vyhotovení rozsudku výšku zročného výživného opravil a jej správna výška predstavuje sumu 380,58 € (za čas od 15.7.2014 do 27.2.2015), nakoľko došlo k mesačnému zvýšeniu výživného o 50,42 € a výsledná suma zročného výživného je vypočítaná ako rozdiel medzi sumou 150,-- € a 99,58 € (krát 7 mesiacov a 17 dní). Túto čiastku súd povolil odporkyni splácať spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 30,-- € (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 142 ods. I O.s.p., keďže ich náhradu nežiadal.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie odporkyňa dôvodiac (len) tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Vytýkala súdu, že ju označil, že žije príživníckym spôsobom života, keďže je dlhodobo nezamestnaná. Nemá prácu hlavne tým, že je trestne stíhaná a napriek tomu, že nemá žiaden príjem, výživné zasiela včas. O ukončení spolupráce s firmou T. sa

dozvedela neskôr, keďže bola práceneschopná a nemala s nimi ani zmluvu o spolupráci, na ktorú čakala od ukončenia dohody (marec 2013). V auguste 2013 bola na operácii, tak žiadala firmu T. o vyplatenie výplaty za mesiac júl 2013, aby mohla platiť výživné. Neskôr jej doniesli zmluvu o spolupráci na podpis so spätnou platnosťou, kde bola aj výpoveď, o ktorej nevedela. Tým musela nedobrovoľne ukončiť prácu, ktorej venovala aj čas navyše. U predchádzajúceho zamestnávateľa R.. X. H. pracovala dlhodobo, nevyplatil jej doteraz mzdu za posledné odpracované mesiace. Teraz sa dozvedá, že na ňu dal nejaké udanie, o ktorom nič nevie. Nie je pravda, že má dlhy v sume 100.000,-- Sk. Po skončení práceneschopnosti živnosť nezrušila, lebo sa snažila nájsť si prácu aj na živnosť. Našla si brigádu formou organizovania koncertu, kde kamarátsky pomáhala vybaviť sálu, z čoho nemala žiaden príjem, tak stiahla jej číslo z reklamy na sociálnej sieti. Na konci roka živnosť musela zastaviť, keďže nenašla žiadnu prácu na živnosť. Momentálne (v čase podania odvolania) menila bydlisko, ale jej finančná situácia sa stále nezmenila a ďalej si hľadá prácu a kvôli finančným problémom nemohla nastúpiť na operáciu nohy. Súd sa dôkladne nezaoberal s klamlivými podnetmi v návrhu. Nie je zamestnaná ako manažérka a produkčná Y. R., nikdy u neho nepracovala, nie je organizátorkou veľtrhov, ani podnikateľkou so širokou ponukou služieb. Jej chorá matka jej musí často pomáhať, auto nevlasťní, v živote ho nevlasťnila a ak ju bolo v aute vidieť, tak len v služobnom, jej priateľ nevlasťní žiaden dom, vlasťní časť chatky bez kúrenia, kde sú ešte dvaja spoluvlasťníci, je na dôchodku, jej podnikanie je takmer žiadne. Nie je pravda, že sa nepokúšala so synom stretnúť; keď mu volala, telefonáty zrušil. Aj napriek tomu sa stretli, prišiel so psíkom. Ani jej matke sa s ním nepodarilo stretnúť, zakázal jej chodiť za ním do školy. Sám navrhovateľ a jeho otec porušujú rozhodnutie súdu informovať ju o synovom prospechu a zdravotnom stave. Otec navrhovateľa je súkromný podnikateľ vyše 14 rokov najmä v zahraničí, má nákladný spôsob života spočívajúci v značkovom oblečení, kvalitných teniskách, drahej stravy. Pri určení výživného sa prihliada na reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného; potvrdila, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Odvolaciemu súdu navrhla vydať nový rozsudok. V odvolaní vôbec neuvádza, na aký rozsah má súd v novom rozsudku zvýšiť vyživovaciu povinnosť, vôbec nenamietala vecnú a právnu správnosť rozsudku o zročnom výživnom a ani vo výroku o náhrade trov konania.

Navrhovateľ odvolanie nepodal. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne dôvodil, že s odvolaním nesúhlasí, je nepodstatné, neoprávnené. Odvoláva sa na informácie, ktoré boli už riešené v súdnom konaní a rozsudok bol vyneseny aj na základe zohľadnenia týchto informácií.

Odporkyňa sa k vyjadreniu navrhovateľa k jej odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa už nevyjadřila.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania (§ 212 ods. 1, § 206 ods. 2 veta druhá O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2016, ďalej len O.s.p.; § 355 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ustanovenia § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. mája 2016 (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 156 ods. 3 O.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

Nadväzne na skutočnosť, že navrhovateľ odvolanie nepodal, rozsudok súdu prvého stupňa zostal právoplatný a vykonateľný vo výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsahu (vo výroku o zvýšení výživného, o zročnom výživnom, v súvisiacom výroku o náhrade trov konania) potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Osobitne nepreskúmal vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o náhrade trov konania, keďže odporkyňa nevzniesla žiadne námietky a navrhovateľ odvolanie nepodal.

Odporkyňa v odvolaní uvádzala len všeobecné dôvody; uvádzala skutočnosti, dôvody, ako v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa súd aj vypořiadal; svoje tvrdenia napr. že musela nedobrovoľne ukončiť prácu, že jej pomáha jej matka, ani len neoznačila konkrétnymi dôkazmi a tieto súčasne nepredložila. V podstate sa venovala len obdobiu roka 2013. Neuvádzala vôbec ďalšie obdobie, z

čoho žije, ako uhrádza svoje životné potreby (predovšetkým stravu, ubytovanie, ošatenie). Na jednej strane tvrdí, že je nezamestnaná, nemá možnosť sa zamestnať, nepoberá podporu v nezamestnanosti, nepoberá sociálny príspevok, a na druhej strane na výživu syna prispieva, keď súčasne neuviedla žiadne právne skutočnosti, o ktoré svoje tvrdenie opiera, odôvodňuje; jej odvolanie tak možno hodnotiť len ako účelové. Druhý rodič (otec, ktorý si vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne) nenahrádza povinnosti rodiča výživou povinného, v prejednávanej veci odporkyne.

Osobitne odvolací súd dôvodí, že výživné od výživou povinného rodiča v sume 150,-- € mesačne na dospelého muža, ktorý nemá žiaden príjem, je nemajetný, neustále, denne, sa pripravuje na budúce povolanie, je veľmi symbolické. Vzhľadom ale k tomu, že súd v konaní o výživné (aj o jeho zmenu) medzi dospelými je viazaný návrhom, a teda aj rozsahom a dôvodmi odvolania, a keďže sám navrhovateľ odvolanie nepodal, odvolací súd nemohol zvýšiť vyživovaciu povinnosť odporkyne na vyššiu sumu. Na tomto mieste odvolací súd pripomína ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť; pripomína tiež ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Ak teda matka nepreukázala, ani len netvrdila, z čoho žije, žila vôbec v rozhodnom období, bolo možné pri zvýšení výživného postupovať podľa ustanovenia § 63 ods. 1 O.s.p.

Pre jasnosť, prehľadnosť, právnu istotu, v záujme vylúčenia výkladu o existencii dvoch exekučných titulov, odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku doplnil, že napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s týmto rozsudkom odvolacieho súdu sa mení predchádzajúci rozsudok súdu vo výroku o výživnom (rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 27. októbra 2009, č.k. 38 P 49/2005-153).

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopĺňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, keďže ich náhradu nežiadal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.